

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 2756/2025
01.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића Марије Терзић, Надежде Видић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., чији је пуномоћник Горан Живковић, адвокат из ..., против туженог Републичког хидрометеоролошког завода, Београд, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1101/25 од 27.03.2025. године, у седници одржаној 01.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1101/25 од 27.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1101/25 од 27.03.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 49569/21 од 17.09.2024. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе према поднеску тужиоца од 12.08.2024. године. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да у име и за рачун тужиоца уплати надлежном органу припадајуће доприносе за пензијско и инвалидско осигурање обрачунате на најнижу месечну основицу за уплату доприноса у износу од 35.025,00 динара, у појединачно одређеним износима, све ближе наведено у том ставу изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да након извршених уплата из става другог изреке, надлежном Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање у име и за рачун тужиоца попуни и поднесе пријаву података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса, „Образац М-4“ и Пријаву промене података за утврђивање стажа осигурања, зараде, накнаде зараде, основице осигурања и висине уплаћених доприноса „Образац М-8“ а за период радног ангажовања одређеног у ставу другом изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове поступка у износу од 264.700,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Београду је пресудом Гж1 1101/25 од 27.03.2025. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Првог

основног суда у Београду ПП 49569/21 од 17.09.2024. године. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против одлуке другостепеног суда која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правно питање у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тужбеног захтева је уплата у корист тужиоца разлике између већ уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање и доприноса обрачунатих по најнижој месечној основици за уплату доприноса, на уговорену накнаду по уговорима о обављању привременим и повременим послова, закључених између странака. Побижана одлука којом је усвојен тужбени захтев донета је применом члана 7. став 1. тачке 3. и 9, члана 16. и члана 36. став 1. и 2. Закона о доприносима за обавезно социјално осигурање на конкретно утврђено чињенично стање и не одступа од правног става усвојеног на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда одржаној 12.03.2019. године, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужени уз ревизију није доставио пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари, односно о праву праву на уплату доприноса на најнижу основицу доприноса. Позивање туженог на битну повреду одредаба парничног поступка је без утицаја с обзиром да се не ради о разлогу за изјављивање посебне ревизије.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 441. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија дозвољена у парницама о споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Ван ових спорова ревизија није дозвољена уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењују општи услови о допуштености ревизије у погледу вредности спора (одредба члана 403. став 3. Закона о парничном поступку).

Тужбом поднетом 13.08.2021. године постављен је самостални захтев за уплату доприноса, односно разлике доприноса на исплаћену накнаду по уговорима о

привременим и повременим пословима, а вредност побијаног дела је 121.801,85 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија туженог није дозвољена применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка у вези са саставом одговора на ревизију је одбијен, будући да се овај трошак не сматра потребним трошком у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку.

Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић